

filmový
klub
vsetín

EUROPA CINEMAS
MEDIA-PROGRAMME OF THE EUROPEAN UNION

2017 / 2

Filmový klub Vsetín – váš filmový náskok

Vážení klubisté a také vy, kdo přijdete jen tak,

otevíráme druhou polovinu programu našeho filmového klubu na rok 2017. Nebudu se zabývat filmy, které jsme pro potěšení vašeho oka i ducha připravili. Představí je programová brožura, kterou držíte. Rád bych však trochu zrekapituloval, co jsme letos již s dobrými filmy zažili a co nás čeká v nejbližší budoucnosti.

V letošním roce jsme se zabývali a ještě zabýváme třemi projekty, které byly podpořeny granty z Ministerstva kultury ČR. Tradiční Vsetínský filmový maraton, tentokrát zaměřený na slovinšský film a exilové filmové dílo režiséra Františka Čápa, již úspěšně proběhl v dubnu. Mnozí z vás tuto přehlídku absolvovali a mohli se setkat s charismatickým slovinšským režisérem Damjanem Kozolem, který byl na Vsetíně hostem. Součástí maratonu byla také produkce výstavy Život a dílo Františka Čápa. Výstava se s dobrým ohlasem po své úspěšné premiéře ve Vsetíně a na Letní filmové škole v Uherském Hradišti vydala na pouť českými kiny.

Také naše další úsilí bylo korunováno kýženým výsledkem. Na LFŠ v Uherském Hradišti jsme pokřtili naši první klubovou publikaci. Jde o sborník textů slovinšských filmových kritiků a přátel Františka Čápa, kteří hodnotí jeho slovinšskou a jugoslávskou tvorbu. Knihu Slovinšský film a František Čáp si budete moci zakoupit při některé z našich filmových akcí. Její oficiální představení vsetínské veřejnosti proběhne 10. října 2017 ve vsetínské knihovně.

Posledním projektem je komponovaný pořad pro veřejnost, který bude obsahovat projekci filmu Noc bezMoci a diskuzi na téma: Strach z totalitních režimů aneb jak si zachovat svobodu? Tento pořad chceme představit i v našem širším regionu, a vzbudit tak zájem o klubový a artový film v místech, kde nepracují žádné filmové kluby.

V létě jsme také s několika kolegy absolvovali část Letní filmové školy v Uherském Hradišti, ale je lepší o filmovce mluvit než psát.

Konec roku filmového klubu ve Vatře s sebou přinese několik otázek, kterými vás budeme obtěžovat. Přemýšlíme o změně hracího profilu filmového klubu ze středy na čtvrtek v roce 2018. Zřejmě budeme muset s ohledem na nároky Asociace českých filmových klubů zvýšit cenu členského klubového průkazu a zeptáme se vás na únosnou cenu.

Jsme také již v přípravách na další balkánskou přehlídku. Na konci dubna 2018 představíme srbský film posledního desetiletí. Vlastně v celé filmové sezóně 2018 představíme dalších přibližně 25 skvělých klubových filmů.

Začneme 11. ledna 2018 „náborovkou“ členů do klubu. Při ní budete moci sledovat dva dosud téměř „neviděné“ filmy našeho kamaráda, režiséra Ivo Trajkova - filmy Kanarská spojka a Ocas ještěrky z 35 mm filmového pásu.

Apak, že nebudete mít filmový náskok.

Milan Kostelník

předseda Filmového klubu ve Vsetíně

ZAKLADATEL

The Founder / USA 2016 / 115 min / John Lee Hancock

Skutečný příběh muže, který vybudoval síť restaurací MacDonalds.

V roce 1954 dostal dvaapadesátiletý obchodní cestující Ray Kroc (Michael Keaton) objednávku na 6 mixérů od bratří McDonalových z malé restaurace s hamburgery v jižní Kalifornii. Na místě zjistil, že sourozenci provozují bistro, jaké Ray dosud neviděl. Lidé dostanou hamburger i nápoj za třicet vteřin v papírových obalech. Kuchyň je ergonomicky zorganizovaná. Základem je rychlost, kvalita a „svižný systém“. Ray vycítí svou šanci a neúnavně začíná budovat podnik, který se stane obrovským impériem McDonalds, do kterého dnes patří 35.000 poboček po celém světě. Snímek Zakladatel přináší trpký a svým způsobem typický portrét nepříliš sympatického člověka, který jde za svým americkým snem a s každým dalším dílčím úspěchem se mění k horšímu...

(zdroj: Forum Film CZ a filmovyprehled.cz)

JOHN LEE HANCOCK (1956, Longview, Texas, USA)

Vystudoval angličtinu na Baylorově univerzitě v texaském Wacu a pak absolvoval tamější právnickou fakultu. Čtyři roky pracoval v advokátní firmě. Přesídlil do Los Angeles a stal se členem divadelního souboru Fountainhead a spoluzakladatelem jiného souboru Legal Aliens Theatre, v němž inscenoval vlastní texty. Filmové zkušenosti získal jako asistent režie a produkce. Debutoval nezávislým snímkem Romance s překážkami (1991), který se prakticky nedostal do kin. Prosadil se teprve jako scenárista dvou filmů Clinta Eastwooda - Dokonalý svět (1993) a Půlnoc v zahradě dobra a zla (1997). Pak se uplatnil v televizi jako režisér a výkonný producent seriálů L.A. Doctors (1998-99) a Falcone (2000). I přes neúspěch westernu Pevnost Alamo (2004) pokračoval v režijní kariéře. Dobrý ohlas měla jeho sportovní dramata podle skutečných událostí, zejména Zrození šampióna (2009), jež vyneslo Sandře Bullockové Oscara. Za snímek Zachraňte pana Bankse (2013) byl nominován na Cenu BAFTA v kategorii britských filmů.

(zdroj: filmovyprehled.cz)

POSLEDNÍ RODINA

Ostatnia rodzina / Polsko 2016 / 124 min / Jan P. Matuszyński

Strhující filmová kronika podle skutečných osudů rodiny malíře Beksińského v 70. letech.

Malíř Zdzisław Beksinski tráví své dny mezi čtyřmi zdmi varšavského bytu, obklopen pouze svou rodinou. Navzdory socialistické šedi okolního prostředí je jeho vnitřní svět plný surreálních vizí, barev, vášně a perverzních fantazií. Píše se rok 1977 a život rodiny se točí kolem syna, neurotického Tomka, který se právě odstěhoval do protějšího domu. Neustálý boj s vnitřními démony mu znemožňuje normálně žít, noří se však do světa hudby a filmů a navzdory svému handicapu se stává průkopníkem západní popkultury v Polsku. Strhující filmovou kroniku podle neuvěřitelného skutečného příběhu prokleté rodiny slavného malíře natočil jako svůj režijní debut Jan P. Matuszyński.

(zdroj: Aerofilms)

JAN P. MATUSZYŃSKI (1984, Katowice, Polsko)

Absolvoval studia filmové režie na Fakultě Krzysztofa Kieślowského na Slezské rozhlasové a televizní akademii v Katowicích a poté kurz dokumentární tvorby na Škole Andrzeje Wajdy. Jeho krátké filmy jako 15 let ticha, Afterparty a Nebe se promítaly na řadě polských i zahraničních festivalů, kde také získaly mnohá ocenění. Jeho nejslavnějším dokumentárním filmem je Hluboká láska (2013, Cena za nejlepší dokumentární film z 36. Mezinárodního filmového festivalu v Moskvě, Stříbrný roh za nejlepší celovečerní dokument na 55. ročníku filmového festivalu v Krakově a další). Poslední rodina je jeho prvním hraným filmem.

(zdroj: Aerofilms)

Filmový klub ve Vsetíně

ve spolupráci s Masarykovou veřejnou knihovnou

pořádají v úterý dne 10. října od 17 hodin v přednáškovém sále MVK

komponovaný podvečer

Jak filmový režisér František Čáp k Beskydám a Slovinsku přišel

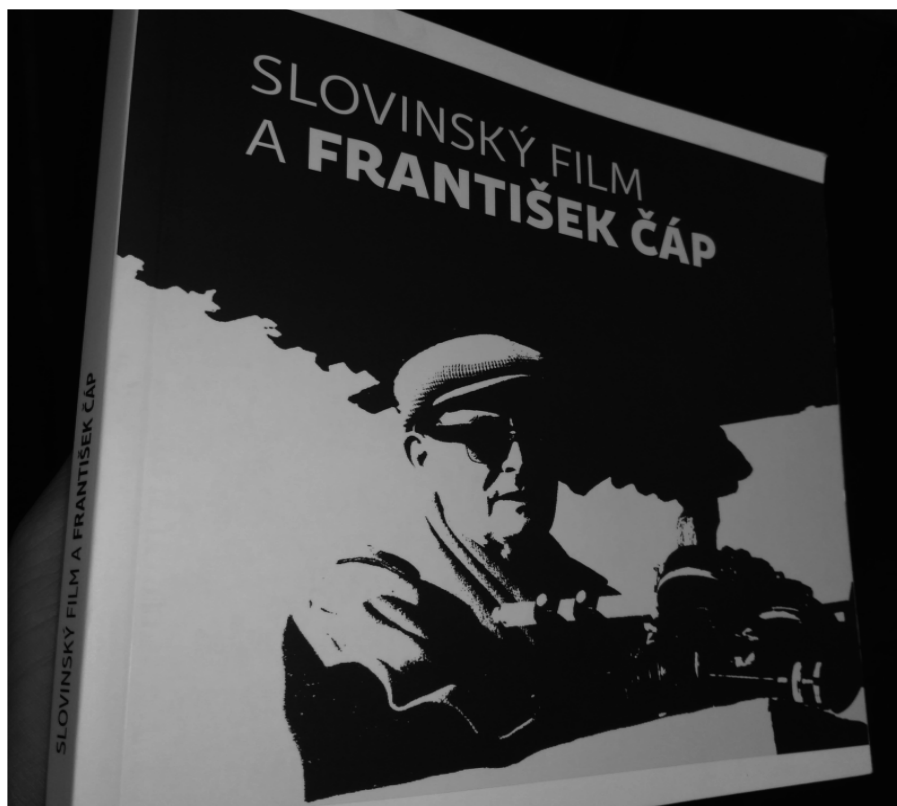
Setkání je uspořádáno u příležitosti vydání knihy

Slovinský film a František Čáp

v nakladatelství **Klenov Pavla Kotrly**. Četba úryvků z knihy bude spojena s krátkou přednáškou o filmovém díle českého filmového režiséra Františka Čápa doplněnou o dobové fotografie a ukázky z filmů Františka Čápa včetně jeho tvorby ve Slovinsku. Samostatně bude také připomenuta práce Františka Čápa na Valašsku na filmu *Děvčica z Beskyd*.

Na závěr je připraveno drobné balkánské pohoštění.

Vstup volný.

MŽITKY

Powidoki / Polsko 2016 / 98 min / Andrzej Wajda

Drama malíře W. Strzeminského pronásledovaného poválečným režimem v Polsku.

V poválečném Polsku pracuje proslulý malíř Władysław Strzemiński jako profesor na Národní škole výtvarných umění v Lodži. Strzemiński se proslavil před 2. sv. válkou jako velký umělec a tvůrce teorie Unismu. Jeho studenti ho stále uctívají jako "mesiaše moderního malířství", ale univerzitní úřady a Ministerstvo kultury mají velmi odlišný názor. Strzemiński odmítá tvořit v souladu s představou stalinské komunistické strany. Je pronásledován, vyloučen z univerzity, jeho obrazy jsou strhány ze zdí muzeí. S pomocí některých svých studentů však začne bojovat proti komunistické straně a stává se symbolem uměleckého odporu proti tyranii.

(zdroj: Artcam)

ANDRZEJ WAJDA (1926, Suwałki - 2016, Varšava, Polsko)

Byl synem polského důstojníka, jenž zahynul při katyňském masakru (jemu i dalším obětem věnoval Wajda snímek *Katyň*). Během války působil v protiněmeckém odboji. V letech 1946-50 studoval malířství na krakovské Akademii výtvarných umění a potom režii na Polské vysoké filmové škole v Lodži. Prosadil se v druhé polovině 50. let stěžejními dramaty *Kanály* (1957) a *Popel a dým* (1958), jež se zabývala válečnými a těsně poválečnými událostmi. Později proslul jako vynikající adaptátor zejména polské klasické i moderní literatury a jako tvůrce velkých historických pláten (*Popely* - 1965, *Země zaslíbená* - 1974, *Danton* - 1983, *Katyň* - 2007). Věnoval se však i soudobým společenským problémům s jasnou snahou poukázat na drastické zásahy socialistického systému do individuálních životů (*Člověk z mramoru* - 1977, *Člověk ze železa* - 1981, *Walesa: Člověk naděje* - 2013, *Mžitky* - 2016)

(zdroj: filmovyprehled.cz)

Pátek a sobota 20.–21.10.

BALKÁNSKÁ FILMOVÁ INVENTURA

Přehlídka distribučních novinek z balkánských zemí.

Pátek 20.10. v 16:00

TOVARYŠTVO JEŽÍŠOVO

Družba Isusova / Chorvatsko 2004 / 91 min

Silvije Petranović

Je polovina 17. století. Jezuité prosazují svůj vliv ve střední Evropě. Mladá vdova - hraběnka Maria žije s hrstkou služebnictva na vesnickém panství. Tovaryšstvo Ježíšovo (jezuitský řád) pověří funkcí jejího zpovědníka pátera Hada, který je plně oddán Bohu a službě řádu. Jako takový se zdá být ideálním nástrojem pro naplnění záměrů jezuitů toužících po upevnění svého postavení v heretickém regionu.

V případě pátera Hada však nejde vše podle jejich představ.

Mladá hraběnka na něj hluboce zapůsobí, navíc postupem času

začíná pochybovat o tom, zda mají příkazy jeho představených sloužit výhradně k šíření slávy boží.

Film lze chápat jako metaforu pro manipulaci a zneužívání moci. Namísto jezuitského řádu si lze snadno dosadit třeba nějakou politickou stranu či jiné uskupení tvořené lidmi podléhajícími nejrůznějším pokušením... I když se odehrává v 17. století, je vlastně velmi aktuální. (zdroj: Balkanfilm)

TOVARYŠTVO JEŽÍŠOVO

Družba Isusova

V polovině 17. století se jezuité snaží upravit svůj vliv ve střední Evropě

Chorvatské drama
na motivy románu
Jifino Šoloty

BALKÁNSKÁ
FILMOVÁ
INVENTURA

Chorvatsko 2004

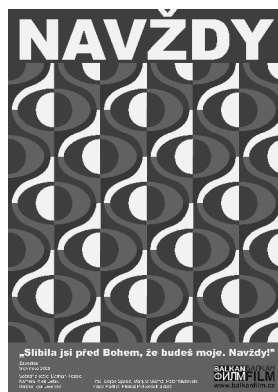
www.balkanfilm.cz

Pátek 20.10. v 18:00

NAVŽDY

Za vedno / Slovinsko 2008 / 82 min / Damjan Kozole

Jednou v pátek přijde Tanja pozdě domů. Čeká na ni manžel Mare a chce vědět, kde a s kým byla. Tanji je jasné, že jí manžel nebude věřit, když mu řekne pravdu nebo cokoli jiného přijatelného. Mare je přesvědčen, že byla s jiným a žádnou jinou odpověď nepřipouští. Když se Maremu nedostává argumentů, pomůže si fyzickým násilím. Je zřejmé, že se k němu neuchýlil poprvé. Tanja se před ním zavře v koupelně a další komunikace probíhá přes dveře. Mare vyhrožuje, pak se omlouvá a slibuje, že na Tanju už nikdy ruku nevtáhne. Když Tanja otevře, začíná vše nanovo. Výbuchy Mareho vzteku střídají dlouhé kající scény. Do hry se zapojují i sousedé, kteří na rozhádaný pár přivolají policii. Oba partneři však před mladými policisty svorně tvrdí, že se u nich nic neděje. Když odejdou, noc pro Tanju (ani pro nervózní sousedy) ještě zdaleka nekončí... (zdroj: Balkanfilm)

„Slibila jsi před Bohem, že budeš moje. Navždy!“

Slovinsko

2008

82 min

Damjan Kozole

www.balkanfilm.cz

BALKÁNSKÁ
FILMOVÁ
INVENTURA

www.balkanfilm.cz

BFI 2017 BFI 2017 BFI 2017 BFI 2017 BFI 2017

Pátek 20.10. ve 20:00

TŘI DNY V ZÁŘÍ

Tri dena vo septemvri / Makedonie, Kosovo 2015 / 90 min
Darijan Pejovski

Při náhodném setkání Jany a Mariky ve vlaku se rozehrává příběh plný tajemství a pochybností. Jeho pokračování se uskuteční na dlouho neobývané chatě na samotě uprostřed lesa. Ve třech dnech se postupně odhalují důvody a skutečné záměry jednání obou žen. Jana je vražedkyně na útěku a Marika je na misi, kterou chce zúčtovat se svou minulostí. Film se zabývá důsledky sexuálního násilí a utrpením, kterým ženy na Balkáně procházejí. Jeho děj probíhá většinou uprostřed krásné makedonské přírody. Je hereckým koncertem Ireny Ristić a Kamky Točinovskí. Jejich výkony jsou minimalistické, ale pravdivé, a udržují diváka každým dialogem či pohledem v napětí. Psychologický thriller *Tři dny v září* cílí na naše emoce sofistikovaným dávkováním minulosti, která předurčí budoucnost hlavních hrdinek. (zdroj: Balkanfilm)

Pátek 20.10. ve 22:00

SMRT V SARAJEVU

Smrt u Sarajevu / Bosna a Hercegovina, Francie 2016
85 min / Danis Tanović

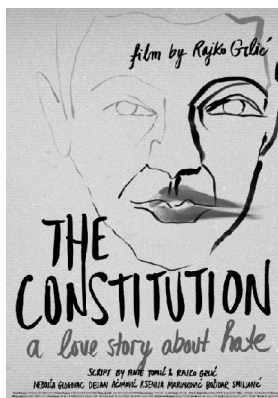
Na půdorysu jediné budovy propojuje režisér Danis Tanović (*Země nikoho*) filozoficko-historickou disputaci o konfliktech evropského kontinentu s civilní lidskou (tragi)komedií o jedné neúspěšné zaměstnanecké stávce. Filmu dominují nápaditě koncipované záběry napříč interiéry a symbolická hierarchie jednotlivých pater Hotelu Evropa, kde se odehrávají různé všední i nevšední střety, které reflektují stav starého kontinentu i postjugoslávského bloku. *Smrt v Sarajevu* je politický thriller, provokativní drama i inovativní divadelní adaptace. Především jde ale o myšlenkově podnětnou a vrstevnatou sondu do principů nestálé „balkánské duše“ a třaskavého evropského století.

(zdroj: Film Europe)

Sobota 21.10. v 9:30

ÚSTAVA

Ustav Republike Hrvatske / Chorvatsko, Česko,
Slovinško, Makedonie, 2016 / 92 min / Rajko Grlić
Vysokoškolský učitel Vjeko (60) zasvětil celý svůj život studiu

BFI 2017 BFI 2017 BFI 2017 BFI 2017 BFI 2017

chorvatského jazyka a historie. Žije v zanedbaném a špinavém bytě v centru Záhřebu se svým otcem Hrvojem. Vjekovi tragicky zahynula láska jeho života - Bobo. V jeho životě je teď jediná věc, která ho těší. Noční procházky během nichž putuje v ženských šatech prázdným městem. Jednou v noci ho přepadne skupina mladých mužů, porazí ho, pomočí a nechá v bezvědomí ležet na ulici. V nemocnici se o něj stará Maja (48), zdravotní sestra žijící v suterénu stejného domu. Později mu Maja pomůže vrátit se domů a začne se starat nejen o Vjeka, ale i o jeho nepohyblivého otce. Tak začíná příběh tří zcela odlišných lidí, kteří žijí ve stejné budově a kteří se nečekaně a proti své vůli sejdou a jsou na sobě navzájem závislí. (zdroj: Bioscop)

Sobota 21.10. v 11:30

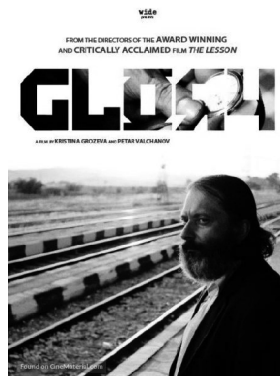
GLORY

Slava / Bulharsko, Řecko 2016 / 101 min / Kristina Grozeva & Petar Valčanov

Když zaměstnanec státních železnic Canko Petrov najde na kolejích obrovské množství peněz, rozhodne se celý obnos odevzdat na policii. Vděčný stát jej odmění novými náramkovými hodinkami. Pragmatická kariéristka Julia v čele PR oddělení Ministerstva dopravy mu však mezitím omylem ztratí jeho vlastní hodinky, které pro něj mají značnou emocionální hodnotu. A právě zde začíná zoufalá Cankova snaha získat zpět nejen své staré „Slavy“, ale i svou důstojnost.

Tragikomedie Glory je po dramatu Lekce (2014) druhým celovečerním filmem autorské dvojice Kristina Grozeva a Petar Valčanov.

(zdroj: Film Europe)

Sobota 21.10. ve 13:45

ZKOUŠKA DOSPĚLOSTI

Bacalaureat / Rumunsko, Francie, Belgie 2016 / 128 min Christian Mungiu

Jako lékař a občan se Romeo těší úctě obyvatel malého města v Transylvánii. Jeho pověst se začne hroutit, když se ve snaze zajistit nadané dceři lepší budoucnost zaplete do řetězce služeb a protislužeb a ztratí tvář i před svou rodinou. Drama o kompromisech, osobní morálce a podstatě rodičovství je po 4 měsících, 3 týdnech a 2 dnech (2007) dalším filmem Cristiana Mungia, který si odnesl ocenění z hlavní soutěže v Cannes (Nejlepší režie) a pro mnohé kritiky patřil k tomu nejlepšímu, co festivalový ročník 2016 nabídl.

(zdroj: Aerofilms)

BFI 2017 BFI 2017 BFI 2017 BFI 2017 BFI 2017

JEDEN NĚMECKÝ ŽIVOT

Ein Deutsches Leben / Rakousko 2016 / 113 min / Christian Krönes, Olaf Müller, Roland Schrotthofer, Florian Weigensamer

Filmová zpověď sekretářky Josepha Goebbelse, kterou učinila ve věku 105 let.

Brunhilde Pomsel sama sebe vždy označovala za nedůležitou postavu s nulovým zájmem o politiku, přesto se ze všech doposud žijících lidí dostala nejbliže k jednomu z nejhorších zločinců v dějinách. Pracovala jako sekretářka, stenografka a písařka pro ministra nacistické propagandy Josepha Goebbelse. V jejím životě se odrážejí zásadní historické rozkoly dvacátého století a následné osudy Němců.

Brunhilde Pomsel poprvé ve 105 letech vypovídá o své zkušenosti, kdy se pohybovala v nejužším kruhu kolem Hitlerova štváče a svůdce duší Josepha Goebbelse. Vzpomínky na její mládí jsou nerozlučně spjaty s nejděsivější kapitolou v dějinách lidstva. Během bouřlivých dvacátých let v Berlíně B. Pomsel pracovala pro židovského právníka, který v roce 1933 emigroval. Poté si našla práci zapisovatelky paměti jednoho pravicového nacionalisty a válečného veterána. Její přítel z nacistické strany jí dohodil práci v Berlínském rozhlase. Aby místo získala, musela „apolitická“ B. Pomsel vstoupit do NSDAP. „Tak jsem vstoupila do strany,“ vzpomíná. „A proč bych neměla? Dělal to každý.“ Nakonec byla převelena na Ministerstvo propagandy. „Zastavit mě mohla jen nakažlivá nemoc,“ vzpomíná. „Byla jsem polichocena. Vysloužila jsem si to díky tomu, že jsem byla nejrychlejší písařkou v Berlínském rozhlase.“

(zdroj: Beverly Matous Distribution)

KLIENT

Forushande / Írán, Francie 2016 / 125 min / Asghar Farhadi

Příběh manželského páru íránských herců, jejichž vztah naruší nečekaný sled událostí. Oscar za nejlepší zahraniční film.

Mladý manželský herecký pár Emad a Rana právě zkouší hru Arthura Millera Smrt obchodního cestujícího, když jsou vlivem okolností nuceni hledat nové bydlení. Nastěhují se do nového bytu, ale netuší, že skrývá děsivé tajemství, které v něm zanechala předchozí nájemkyně – prostitutka, a že jejich vztah bude podroben zásadní zkoušce. Strašlivá událost jim pak zcela zničí manželství. Tento provokující, napínavý a prozíravý naturalistický snímek oceňovaného režiséra Rozchodu Nadera a Simin mistrně nahlíží do rozbouraných srdcí a duší hlavních postav.

Titul byl oceněn na Oskarech v roce 2017 jako Nejlepší zahraniční film. Na festivalu v Cannes v roce 2016 získal Shahab Hosseini Cenu pro nejlepšího herce a Asghar Farhadi Cenu za nejlepší scénář.

(zdroj: Artcam)

ASGHAR FARHÁDÍ (1972, Isfahán, Írán).

Začal s natáčením filmů na formáty Super 8 mm a 16 mm. V roce 1998 absolvoval obor filmové režie na Teheránské univerzitě a ještě během studií režíroval pro televizi a psal rozhlasové hry. Vedle několika krátkých filmů byl jeho první prací pro film scénář k dílu Nízké výšiny (2001). Jako režisér debutoval snímkem Tanec v prachu (2003), který na moskevském filmovém festivalu získal cenu za mužský herecký výkon. Jeho druhý film Krásné město (2004) i snímek Ohňostrojevá středa (2006) byly uvedeny na mnoha festivalech, čtvrtý film O Elly (2009) soutěžil v hlavní sekci Berlinale. Jeho snímek Rozchod Nadera a Simin (2011) získal Oscara za nejlepší zahraniční film, stejně tak i jeho poslední film Klient (2016)

(zdroj: MFF Karlovy Vary)

DRUHÁ STRANA NADĚJE

Toivon tuolla puolen / Finsko, Německo 2017 / 98 min / Aki Kaurismäki

Hořkosladká komedie spojí svérázného finského restaurátora a ilegálního migranta.

Stárnoucí podomní obchodník s košilemi Wikström dělá velké rozhodnutí: opustit svoji ženu alkoholičku i uvadající živnost. Po epizodní kariéře pokerového hráče zakoupí nevýdělečnou restauraci na zapomenutém helsinském dvorku. Brzy se ukáže, že nepřístupná slupka málomluvného hrdiny skrývá velké srdce – to když Wikström nabídne práci o poznání mladšímu muži, který se dilem osudu nachází ve zdánlivě bezvýhodné situaci. Jak bývá u filmů Akiho Kaurismäkiho zvykem, lidskost, přátelství a smysl pro humor probleskují ponurostí a dodávají této hořkosladké komedii příchut' optimismu. Film Druhá strana naděje byl na letošním Berlinale oceněn Stříbrným medvědem za nejlepší režii.

AKI KAURISMÄKI (1957, Orimattila, Finsko)

Filmový samouk a samorost je spolu se svým bratrem Mikou nejznámějším finským filmovým režisérem. Přízeň diváků si získal především parodiemi na „nejhorší rokenrolovou kapelu světa“, Leningradské kovboje. Jedinečný je svými svéráznými portréty helsinské periferie, která je plná nedbalých, melancholických, ale hrdých rytířů pevných zásad. Ve svých snímcích vytváří vlastní obraz Finska, tak zvanou Akilandii, v níž se mísí reálná situace země s ideální představou lidské solidarity a pospolitosti. Pro jeho snímky se periferie stává centrem a namísto slov si vystačí s trefnými hláškami, z nichž číší smysl pro lakonický humor. „Čím pesimističtější jsem, pokud jde o život, tím optimističtější by měly být moje filmy.“ Za svoje filmy byl Kaurismäki mnohokrát oceněn, mj. nominací na Oscara či cenou Grand Prix v Cannes. Za film Druhá strana naděje si z letošního Berlinale odvezl Stříbrného medvěda za nejlepší režii.

(zdroj: Aerofilms)

PĚKNĚ BLBĚ

The Big Sick / USA 2017 / 119 min / Michael Showalter

Chytrá romantická komedie vypráví skutečný příběh amerického komika pakistánského původu Kumaila Nanjianiho.

Kumail je stand-up komik, příležitostný řidič Uberu a největší fanoušek Akt X. Emily studuje psychologii, má skvělý smysl pro humor a rozhodně se teď nechce vázat. Alespoň do chvíle, než vyrazí na večer stand-up komiků. Duchapřítomný Kumail Emily okamžitě padne do oka, a i když oba tvrdí opak, brzy je jasné, že nepůjde jen o záležitost na jednu noc. Nadějně se rozvíjející vztah ale naruší záhadná nemoc, která Emily uvrhne do umělého spánku. Teprve v nemocnici se potkává Kumail s jejími svéráznými rodiči, kteří se přes počáteční nedůvěru s Kumilem postupně sblíží, což generuje řadu zábavných situací. Chytrá romantická komedie z produkce Judda Apatowa (40 let panic, Zbouchnutá) vypráví skutečný příběh populárního amerického komika, který ve filmu hraje sám sebe, a stala se na festivalu Sundance diváckým hitem.

(zdroj: Aerofilms)

MICHAEL SHOWALTER (1969, Princeton, New Jersey, USA)

Michael Showalter, komik, producent, scenárista a režisér, pronikl do povědomí diváků během působení v komediálním seriálu The State, jenž se vysílal v letech 1993 až 1995 na stanici MTV. Showalter ho vytvářel se stejnojmennou komediální skupinou, kterou s přáteli založil během studií na New York University. Mimo televizních rolí účinkoval kupříkladu ve filmech Léto k nepřežití (2001), Baxter (2005) nebo Policajti z Rena (2007). Je režisérem snímku Hello, My Name Is Doris (2015) se Sally Fieldovou v hlavní roli, jenž na festivalu SXSW získal Cenu diváků a byl oceněn také producentskou cenou v rámci Independent Spirit Awards. Michael v současnosti pracuje na postprodukci Léta k nepřežití: O deset let později (Netflix).

(zdroj: MFF Karlovy Vary)

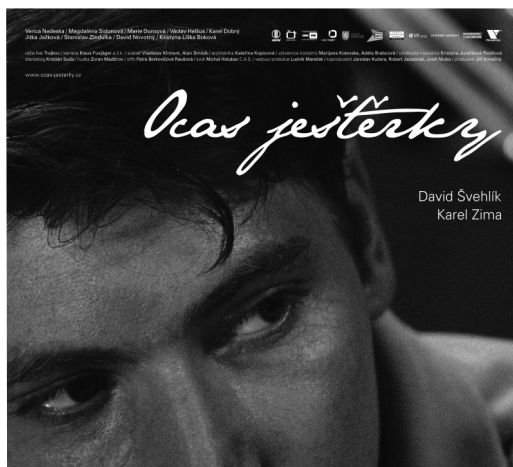
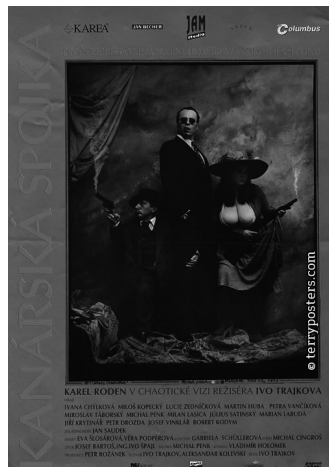
V ROCE 2018 PŘIPRAVUJEME:

Čtvrtek 11.1.2018

NÁBOROVKA FILMOVÉHO KLUBU

2x 35 mm!

s občerstvením a se zapomenutými filmy Iva Trajkova: *Ocas ještěrky* (2009) a *Kanárská spojka* (1993). Oba budou promítнуты z původních 35mm kopií.

Pátek a sobota 26.–27.1.2018

EVROPSKÁ FILMOVÁ INVENTURA

Nejlepší evropské filmy v české distribuci.

Pátek až neděle 20.–22.4.2018

VSETÍNSKÝ FILMOVÝ MARATON

Nový srbský film

Na exkurzi do filmového Srbska jsme vás vzali již v roce 2012. Tehdy platila srbská kinematografie v post-jugoslávském prostoru za největší a nejprogressivnější. Pojďte se podívat co se v ní událo od té doby...

Obrázky jsou ilustrační (ale byly vybrány záměrně)

Program Filmového klubu připravují a o organizaci se starají:

Alexandra Dobrovolná (sasa.dobrovolna@fkvsetin.cz)

Jiří Fiala (fiala@balkanfilm.cz)

Milan Kostelník (predseda@fkvsetin.cz)

Petr Mašata (fkvsetin@fkvsetin.cz)

Tomáš Svoboda (propagace@fkvsetin.cz)

Kontakt:

Filmový klub ve Vsetíně, z. s.

náměstí Svobody 2076 (kino Vatra)

755 01 Vsetín

IČO: 65469842

fkvsetin@fkvsetin.cz

Více informací na facebookovém profilu Filmového klubu Vsetín a na webu www.fkvsetin.cz

Text katalogu sestavil Petr Mašata, grafickou podobu připravil Jiří Fiala

Filmový klub Vsetín podporují:

